

Nº 6 (9)

Saint Cyprien, 6-3-39.

Maria meva: Com pots veure fins escric a màquina per no estar-me de res. Avui m'han entregat la teva lletra en la qual hi anaven unes ratlles de la companya Costa. Per cert que no era que diguessim molt llarga, malgrat tot, el veure la teva lletra ja per a mi és un consol que m'esperona a seguir ferm i esperar que acabi aquesta aventura del Camp. Perquè després de tot, cal prendres això amb molta filosofia i buscar la distracció arreu per evitar la auto-sugestió que podria a un apoderar-se-li. I així ho anem fent. La nostra barraca sembla talment el Congrés de la platja. Desfilen per ací durant el dia la gran majoria de professionals de l'ensenyament i entre tots inventant notícies màgiques i fent brometa transcurreixen les hores que no ens donem compte.

Fàbrega fa un moment que m'ha llegit una lletra de camarada Pons. Pel que diu disfruteu de gran llibertat i fins hi tot us permeten el luxe de sortir per la població. Així ja podeu resistir. Nosaltres estem molt ben guardats, no hi ha forma humana d'arribar-se al poblet situat a un quart d'hora però com et deia no enyorem el poblet al estar en els camps amb plena llibertat de moviment.

Ahir et deia que Uriz ens havia escrit. Estic atent al altaveu del Camp per si tornen a demanar-me i apretar a córrer en direcció a la porta principal. Ahir aquell palet que demanava per a mi tingué ben poca espera. No crec que estés més allà de deu minuts desde que vareix apreplegar la notícia. En fi, si demà no ha vingut escriuré a Elisa.

Ja fa dies que et dic que esperem sortir en direcció al nou Camp. Oida allí poguessim trobar-nos els dos. No sé si hi haurà separació de sexes. Sembla que seran seleccionada també la quasi totalitat de mestres per anar a Colònies a donar instrucció als infantsx espanyols refugiats. També avui un en una lletra li diuen que es temp que als infants i dones se'ls obligui a retornar a Espanya. En aquest cas, el qual tots dubtem que pugui ésser veritat, la protesta teva no deu mancar-hi. Ningú com a refugiada política pot obligar-te a retornar al país on temps ésser víctima de la repressió.

Em demanen la màquina i no vull fer-los esperar més. També fosqueja i vull depositar la present a la bústia avui. A les nits com que tots els camps son igual, em costa molt de trobar casa.

T'estima molt el teu maridet.

